

P6_TA(2004)0062

Eiropadomes sanāksme (Brisele, 2004.gada 4. – 5. novembrī)

Eiropas Parlamenta rezolūcija par 2004. gada 4.–5. novembrī Briselē notikušās Eiropadomes sanāksmes rezultātiem

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Prezidentūras secinājumus par Eiropadomes 2004. gada 4.–5. novembra sanākumi (Padomes dokuments 14292/04),
- ņemot vērā Eiropadomes ziņojumu un Komisijas paziņojumu par Eiropadomes 2004. gada 4.–5. novembra sanākumi,
- ņemot vērā Hāgas Programmu brīvības, drošības un tiesiskuma jomā,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

Lisabonas stratēģijas vidusposma pārskata un augsta līmeņa ziņojuma sagatavošanu (Koka ziņojums)

1. atzinīgi novērtē to, ka Eiropadome ir apstiprinājusi tādas līdzsvarotas Lisabonas stratēģijas likumību un nozīmīgumu, kas ievēro ekonomisko, sociālo un vides aspektu, un pasvītro, ka šis līdzsvars ir būtisks gan Eiropas redzējumam par sabiedrību, gan Eiropas konkurētspējai pasaulē; uzsver vērienīgo sociālo un vides aspektu; izsaka nožēlu, ka šī stratēģija līdz šim nav devusi tik gaidītos rezultātus;
2. vērš uzmanību uz Koka (*W. Kok*) ziņojumā izteiktajiem secinājumiem, ka galvenais šķērslis virzībā uz Lisabonas mērķu ātrāku sasniegšanu ir nepietiekama dalībvalstu iesaistīšanās, un aicina tam pievērst galveno uzmanību vidusposma pārskatā, kā arī sniegt atbilstīgus ieteikumus, iesaistot Eiropas, dalībvalstu un reģionālās iestādes; piekrīt, ka jāatrod efektīvāki veidi, kā izvērtēt Lisabonas procesa tālāko attīstību;
3. piekrīt ziņojumā izteiktajam secinājumam, ka Parlamentam ciešāk jāiesaistās Lisabonas programmas uzraudzības un veicināšanas procesā; apstiprina, ka vienā no turpmākajām sesijām Parlaments sarīkos plašas debates par vidusposma pārskatu; atzīmē Labāka regulējuma programmu un apņemas saistībā ar šo jautājumu darboties kā likumdevējs kopā ar Komisiju un Padomi;
4. uzskata, ka vajadzīgās izaugsmes sasniegšanai Eiropai vajadzētu koncentrēt uzmanību gan uz strukturālām reformām, gan ES un 25 dalībvalstu valdību veiktām makroekonomiskām darbībām, ieskaitot ieguldījumus cilvēkresursos, pētniecībā un inovācijā, lai stimulētu attīstību un nodarbinātību, nepakļaujot briesmām valsts finanšu stabilitāti un ilgtspēju;
5. ir pārliecināts, ka Eiropadomei būtu jāuzsver vides aspekts, it īpaši klimata pārmaiņu novēršanai saskaņā ar Kioto Protokolu, un uzsver, ka ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pārskatīšanu ir pilnībā jāintegrē Lisabonas stratēģijā;

6. saistībā ar centieniem izveidot zināšanās balstītu tautsaimniecību izsaka nožēlu, ka Padome atkal nespēja vienoties par Kopienas patentu un turklāt ne tuvu nesasniedza mērķi 3 % no IKP atvēlēt ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā;
7. atzinīgi novērtē demogrāfisko faktoru atzīšanu un prasa, lai pasākumus saistībā ar Eiropas iedzīvotāju novecošanās procesa radītajām sekām uzskata par politisku prioritāti;

Brīvības, drošības un tiesiskuma telpu: Hāgas programma

8. pieņem zināšanai jaunas daudzgadu programmas tuvākajiem pieciem gadiem pieņemšanu;
9. atzinīgi novērtē Eiropadomes vēsturisko lēmumu visās jomās, kas attiecas uz tieslietām un iekšlietām (IV sadaļa), atskaitot legālo migrāciju, balsošanā piemērot pilnu kvalificēto vairākumu un koplēmuma procedūru ne vēlāk kā 2005. gada 1. aprīlī; atgādina, ka tādējādi ir sasniegts mērķis, ko Eiropas Parlaments jau sen izvirzīja vairākās starpvaldību konferencēs, un mudina Komisiju cik vien iespējams efektīvi un drīz piemērot jaunas demokrātiskas un efektīvas lēmumu pieņemšanas procedūras;
10. atgādina, ka EK līguma 67. panta 2. punktā Padomei tiek prasīts līdz tam pašam datumam un, izmantojot to pašu procedūru, "pielāgot" noteikumus attiecībā uz Eiropas Kopienas Tiesas kompetenci šajos jautājumos;
11. izsaka gandarījumu par to, ka Hāgas programmā galvenā uzmanība ir pievērsta pamattiesību garantēšanai, obligātajām procesuālajām garantijām un tiesas pieejamībai; izsaka nožēlu, ka attiecībā uz pamattiesību nodrošināšanai nepieciešamajiem instrumentiem trūkst saskaņotības un resursu;
12. uzsver, ka nekavējoties jāsamazina nelegālā imigrācija un ka nākotnē noteikti vajadzēs saskaņotu un visaptverošu Eiropas patvēruma un imigrācijas politiku; atzīmē, Eiropas Kopējā patvēruma sistēma tūlīt pāries otrajā fāzē, taču atgādina Eiropadomei, ka direktīva par patvēruma procedūrām vēl nav pieņemta;
13. uzsver, ka ir nepieciešams ievērojami labāk īstenot visaptverošu Eiropas imigrācijas politiku un uzsver, ka ir vajadzīga globāla un līdzsvarota pieeja imigrācijas jautājumiem, ieskaitot konkrētus priekšlikumus, lai nodrošinātu labākās dalībvalstu prakses apmaiņu imigrantu uzņemšanas un integrēšanas, kā arī nediskriminēšanas jomā; uzsver arī, ka atbalstam izcelsmes un tranzīta vietā jāpapildina ES kopējo patvēruma politiku, kas pamatojas uz augstiem standartiem un pilnībā ievēro ES un tās dalībvalstu starptautiskos pienākumus;
14. atzīmē, cik lielu nozīmi Padome piešķir brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstīšanai, it īpaši saistībā ar teroristu uzbrukumiem ASV 2001. gada 11. septembrī un Madridē 2004. gada 11. martā, taču uzsver, ka jāievēro pienācīgs līdzsvars starp tiesībsargājošo iestāžu prasībām un datu, kā arī pamatbrīvību aizsardzību;
15. uzsver, ka ir ļoti svarīgi brīvības, drošības un tiesiskuma telpai piešķirt pietiekamus līdzekļus saskaņā ar jauno finanšu plānu; atzīmē, ka bez adekvāta finansējuma nebūs iespējams īstenot Hāgas Programmā paredzētos pasākumus;

16. atzinīgi novērtē Nīderlandes prezidentūras paziņojumu par pārredzamības principu, taču izsaka nožēlu, ka ES Padome, negaidot Konstitūcijas ratifikāciju, nav apņēmusies šo principu īstenot attiecībā uz Padomes likumdošanas darbu; apgalvo, ka šis princips jau ir izklāstīts pašlaik spēkā esošajā Līgumā (EK līguma 207. pants), tāpēc nav nekāda pamata atlikt tā piemērošanu;
17. uzsver jautājuma, par pārrobežu šķēršļiem attiecībā uz tiesas pieejamību civillietās, risināšanas neizdošo nozīmi, pamatojoties uz to, ka tiesas pieejamība civillietās attiecas uz pilsoņu ikdienas dzīvi un līdz ar to veicina iekšējā tirgus pienācīgu darbību; uzstāj, ka ir būtiski veikt identificējamus praktiskus pasākumus, lai samazinātu procedūru atšķirības starp tiesību sistēmām, izveidotu tiesību apmācības programmas un, iespējams, apsvērtu Eiropas Tiesnešu skolas dibināšanu, tajā pašā laikā ievērojot savstarpējas atzišanas principu;

Eiropas informēšana

18. atzīmē secinājumus par izskaidrošanu Eiropai un, atzīstot dalībvalstu pienākumu rīkot individuālas kampaņas par Konstitūcijas ratificēšanu, uzsver, ka Eiropadomei ir kolektīva atbildība par Konstitūcijas stāšanos spēkā cik vien iespējams drīz un tāpēc ES līmenī jāuzņemas zināma vadība, lai koordinētu ar Konstitūciju saistīto informēšanas kampaņu;

Irāka

19. izsaka bažas par grūtībām, ar kādām nācās sastapties, atjaunojot drošību, un par apstākļiem, kādos notiek gatavošanās 2005. gada janvārī paredzētajām brīvām un taisnīgām vēlēšanām, kā arī valsts atjaunošana, lai tā pilnībā atgūtu suverenitāti; ir noraizējies par lielo upuru skaitu civiliedzīvotāju vidū militāro operāciju laikā;
20. stingri nosoda nepamatotu vardarbību un terora aktus, kā arī ķīlnieku sagūstīšanu, kas rada daudzus upurus civiliedzīvotāju vidū, un atgādina visu pušu saistības saskaņā ar ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1546¹ darboties, ievērojot starptautiskās tiesības un cilvēktiesības;
21. atzinīgi izsakās par Eiropadomes paziņojumu par ES un Irākas attiecībām un pilnībā atbalsta tās saistības un apņemšanos palīdzēt atjaunot un pārveidot Irāku, kā arī to reintegrēt starptautiskajā kopienā kā suverēnu, neatkarīgu, drošu, vienotu, pārticīgu un demokrātisku partnervalsti, un it īpaši apsveic iniciatīvas un pasākumus, kas paredzēti šī mērķa sasniegšanai;
22. uzskata, ka konference Šarmelšeihā 2004. gada 23. novembrī būs pirmais solis ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1546 un starptautisko tiesību īstenošanā;
23. prasa, lai pārejas perioda Nacionālās asamblejas vēlēšanās būtu pārstāvēts pēc iespējas plašāks politiskais spektrs, lai tās būtu brīvas un taisnīgas, un tās var rēķināties ar ES atbalstu to sagatavošanā;
24. atbalsta Irānai paredzēto finansējumu, taču norāda, ka Padome nav konsekventa, apstiprinot

¹ Apvienoto Nāciju 2004. gada 8. jūnija dokuments S/RES/1546 (2004).

dažādas jaunas programmas un politikas virzienus saistībā ar Irāku un nenorādot, vai līdzekļus ņems no elastības fonda vai no citiem avotiem, un izturoties rezervēti pret papildu finansējumu ES 2005. gada budžetam; kā arī atkārtoti pauž savu stingro nostāju, ka jaunu finansējumu nevar piešķirt, kaitējot citām ārējām politiskām prioritātēm;

25. izsaka nožēlu, ka Padome neieņēma noteiktu pozīciju attiecībā uz Starptautiskās atomenerģijas aģentūras (*IAEA*) brīdinājumiem par kodolieroču izplatīšanas tiešajiem draudiem, un aicina daudznacionālos spēkus un Irākas pagaidu valdību nekavējoties piešķirt *IAEA* netraucētu pieeju visām Irākas kodoliekārtām, lai veiktu šo objektu vispārēju novērtējumu, kā arī konstatētu cilvēku iespējamo radioaktīvo saindēšanos un vides radioaktīvo piesārņojumu, un informēt *IAEA* par visām darbībām saistībā ar zināmajiem agrākajiem kodolobjektiem Irākā.
26. atbalsta ES “integrētas policijas, likuma varas un civilās administrācijas misijas” priekšlikumu, lai stiprinātu Irākas policiju, tiesu iestādes, brīvības atņemšanas iestādes un kriminālizmeklēšanas spējas, un aicina ES prezidējošo valsti diskutēt ar Irākas pagaidu valdību par Irākas un starptautiskās sabiedrības kopīgas tādas komisijas izveidi, kas nodarbotos ar jautājumiem par pazudušajām personām;

Tuvie Austrumi

27. piekrītot Eiropadomei, pēc prezidenta Arafata nāves solidarizējas ar Palestīnas tautu un vēlreiz apstiprina pilnīgu atbalstu Palestīnas varasiestāžu likumīgajiem pārstāvjiem;
28. atkārtoti un tieši šajā īpašajā brīdī pasludina, ka Tuvo Austrumu konflikta risinājums ir iespējams tikai bez iepriekšējiem nosacījumiem sarunu ceļā vienojoties par noteiktu un galīgu miera līgumu, kas paredzēts “Ceļa kartē mieram”, balstoties uz divu demokrātisku, suverēnu un dzīvotspējīgu valstu — Izraēlas un Palestīnas — mierīgu līdzāspastāvēšanu ar drošām un atzītām robežām un garantētu kristiešu, musulmaņu un jūdu mierīgu līdzāspastāvēšanu;
29. pauž pārliecību, ka Palestīnas valsts vara garantēs iestāžu normālu darbību, organizēs brīvas un godīgas prezidenta, likumdevējas varas un pašvaldību vēlēšanas un kontrolēs situāciju, lai aizsargātu likumību un kārtību šī procesa laikā; pauž ES apņemšanos palīdzēt Palestīnas valsts iestādēm Palestīnas teritorijā organizēt vēlēšanas un aicina Izraēlu neiejaukties un atbalstīt šīs vēlēšanas;
30. īpaši atbalsta vairākus praktiskus ieteikumus par drošību, reformām un ES finansiālu palīdzību, ko nodrošināja kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) Augstais pārstāvis un atbalstīja Eiropadome, lai vēlreiz aktivizētu un uzsāktu “Ceļa kartes” mieram Tuvajos Austrumos īstenošanu;

Sudāna

31. pievienojas Padomes nopietnajām bažām, kas iekļautas Padomes 2004. gada 2. novembra secinājumos, par arvien sliktāko drošības un humanitāro situāciju Darfūras reģionā, ko izraisa atkal atjaunotā nemiernieku un kaujinieku vardarbība un Sudānas valdības spēku veiktā vardarbīgā un piespiedu cilvēku pārvietošana valsts iekšienē;

32. noteikti aicina visas konfliktā iesaistītās puses nekavējoties pārtraukt militārās operācijas un pilnībā ievērot 2004. gada 8. aprīļa Ndžamenas pamiera līgumu, kā arī ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1556¹ un Rezolūciju Nr. 1564²;
33. aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt ANO izmeklēšanas komisiju un visas konfliktā iesaistītās puses pilnībā ar to sadarboties starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumu izmeklēšanā, tai ļaujot arī apstiprināt vai ir notikušas genocīda darbības un noskaidrot šādu darbību veicējus;
34. atzinīgi vērtē Eiropadomes vēlreiz apliecināto atbalstu Āfrikas Savienības misijai Darfūrā un aicina dalībvalstis pildīt solījumu nekavējoties palīdzēt Āfrikas Savienības misijai ar vajadzīgajām speciālajām zināšanām; uzsver, ka starptautiskajai kopienai ciešā sadarbībā ar Āfrikas Savienību ir jādara vairāk, lai nodrošinātu Darfūras civiliedzīvotāju aizsardzību, jo joprojām turpinās nepārtrauktas slepkavības un izvarošanas; šajā sakarā iesaka, lai AS, ANO un ES strādātu kopā un apsvērtu iespējas izvietot vairāk cilvēktiesību novērotājus un ievest starptautiskos policijas spēkus;
35. aicina ES un tās dalībvalstis turpināt palīdzēt Abudžas un Naivašas miera procesos, lai izvairītos no riska, ko ANO Īpašais pārstāvis Sudānā, *Jan Pronk* apraksta kā “anarhiju, pilnīgu likumības un kārtības” sabrukumu;
36. atzinīgi vērtē Sudānas valdības (*GoS*) Taisnīguma un līdztiesības kustības (*JEM*) un Sudānas Atbrīvošanās kustības/armijas (*SLM/A*) parakstītos protokolus par humānās situācijas uzlabošanu Darfūrā un par drošības situācijas uzlabošanu Darfūrā;
37. aicina ANO Drošības padomi lemt par vispasaules ieroču embargo pret Sudānu un ieviest mērķētas sankcijas pret tiem, kas ir atbildīgi par smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem un citām nežēlībām, ņemot vērā nesenos pamiera pārtraukumus un nepietiekamo apņemšanos uzsākt miera procesu, un nodrošināt, ka jebkuras šādas sankcijas nevairo Sudānas iedzīvotāju ciešanas;

Irāna

38. atbalsta Eiropas Savienības un tās dalībvalstu centienus apspriest vienošanos ar Irānas valdību par tās kodolprogrammu, ievērojot pārredzamību un Starptautiskās atomenerģijas aģentūras standartus; ņem vērā neseno Irānas varas iestāžu paziņojumu, kurā teikts ka tiek apturēta valsts urāna bagātināšanas programma;
39. vienlaicīgi pauž dziļu satraukumu par cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos šajā valstī un vēlreiz apstiprina, ka ilgstoša sadarbība un attiecības ar Irānu, tostarp politiskajā jomā, var dibināt tikai pamatojoties uz pašreizējā stāvokļa reālu progresu un uzlabojumiem;

Ukraina

40. pievienojas Padomes vērtējumam par Ukrainu kā būtisku kaimiņu un partneri, vienlaikus nožēlojot, ka prezidenta vēlēšanu pirmās kārtas 2004. gada 31. oktobrī norise neatbilda daudziem starptautiskiem demokrātisku vēlēšanu standartiem, un par to pauž satraukumu;

¹ Apvienoto Nāciju 2004. gada 30. jūlija dokuments S/RES/1556 (2004).

² Apvienoto Nāciju 2004. gada 18. septembra dokuments S/RES/1564 (2004).

41. tādēļ aicina Ukrainas varas iestādes laicīgi pirms otrās kārtas novērst pamanītos trūkumus un radīt nepieciešamos nosacījumus brīvām un taisnīgām vēlēšanām, īpaši abiem kandidātiem nodrošinot līdztiesīgu piekļuvi valsts kontrolētiem medijiem;
42. jo īpaši vērš uzmanību uz Višgorodas pilsētas (Kijevas apgabals) mēra Kimlača apcietināšanu un aicina Ukrainas iestādes nekavējoties atcelt to.
43. sevišķi atzinīgi vērtē augsto vēlēšanu aktivitāti, kā arī Ukrainas iedzīvotāju interesi un nopietno pieeju prezidenta vēlēšanām, un tāpēc aicina Padomi un Komisiju, ar nosacījumu, ka prezidenta vēlēšanu otrajā kārtā tiek ievēroti starptautiskie standarti, īstenot Ukrainas Rīcības plānu pēc iespējas drīzāk, un īpaši pievērst lielu uzmanību pilsoniskās sabiedrības institūciju attīstīšanai un to izvirzīt kā prioritāti;
44. aicinās Komisiju un dalībvalstis atklāti apsvērt tās partnerības un kaimiņattiecību politiku, izsakot atzinību Ukrainas uz Eiropu orientētajiem centieniem, ja tā spers pozitīvu soli demokrātijas virzienā;

ES brīvības drošības un tieslietu politikas ārējie aspekti

45. atzīmē Padomes apņemšanos palīdzēt trešajām valstīm, proti patvēruma meklētāju un imigrantu izcelsmes valstīm un tranzīta valstīm, lai apkarotu nelegālo imigrāciju, veicinātu migrācijas pārvaldību un nodrošinātu bēgļu aizsardzību; tomēr uzsver, ka jebkādi šādi pasākumi nedrīkst ietekmēt to, kā ES piešķir attīstības palīdzību, kā arī ES prioritāti palīdzēt jaunattīstības valstīm turpināt apkarot nabadzību, kā noteikts ES Konstitūcijā; aicina Komisiju un Augsto pārstāvi nodrošināt, ka līdz 2005. gada beigām sagatavo Eiropas Savienības brīvības, drošības un tieslietu politikas ārējos aspektus un aizsargā no attīstības palīdzības izmantošanas politiskiem mērķiem;

o
o o

46. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, kā arī Bulgārijas un Rumānijas parlamentiem.